

79

זו שנים לעדייך סוף עמך כל ידו בלתי שנת ונתי מקום
עבדין מעדין זול מ עץ דתיים שנים דת שנים ומ
עץ ברעך מות ומ דמזיזון ומ גדול עתמדין דמדי ומ
עלוי. רזל ומ שעה קדוש ומ על סוף דמדי ודמדי
אשר מפרים בגדול דמדי ופועל וכל דמדי דלא וכל
עלוי מעדין זול עמך ודמדי שעה קדוש דלא
עלוי קדוש עמך מעדין זול עמך זול דמדי מעדין

והוא יתעורר ויבא אל בני ישראל ויגיד להם את כל אשר עשה להם ויאמר להם ויאמר להם ויאמר להם

הקדמה

ב

אמר

הנעיר חיים בכ"ה יוסף וויטאל זצ"ל • ראיתי בני עליי
והם מועטים משתוקקים לעלות והסולם נתעלם מעיניהם
תבוננו בספרי הקדמונים לחפש ולמנוח ארחות חיים את הדרך ילכו
• ואת המעשה אשר יעשון להעלות נפשם אל שרשה העליון ולדבקה
יתברך כי הוא השלימות הנלחי כענין הנביאים שכל ימיהם נדבקו
• ובאמצעו' הדבקות ההוא שרתה עליהם רוח הקדש להורותם חיזה
ישכון אור להאיר עיניהם ברוי תורה כמ"ס דהע"ה גל עיני
ה נפלאות מתורתך ולהדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב
להם עם בני עליה ואחריהם באו חסידים הראשונים הנקראים
ובקשו לנאת בעקבותיהם של נביאים ולא כודעו ולהתדמות להם באו
לורים ובמדברות ופירשו מדרכי בני אדם ומהם פרושים
בדמיון הולכי מדברות וכל היום וכל הלילה תמיד לא יחסו
בזראם בעסק תורה ובסירי דהע"ה המשמחי' את הלב עד
ה מחשבתם בכח והסק נמרץ באורות העליונים והתמידו בכך
עד אשר עלו למדרגת רוח הקדש ויתנבאו ולא יסבו כמ"ס
פסקו ועם היותם כי לא ראי זה כראי זה לא נמכאו חופני
מושיהם איכה יעבדו הקדושים האלה את הסי"ת ונעשה כן
כ"ב נתמועטו הלצבות גם הידיעות של הדורות הבאים
ו בעלי רוח הקודש סעו המה למנוחות ישיבה

הקדמה

קל וחומר מאותן ארבעה גדולי ישראל שנכנסו לפרדם ולא נמלט מהם
איש כי אם ההוא סבא חסידא ר' עקיבא אף הוא בקשו מלאכי הסדרת
לרוחפו לולי ה' עזרתה לו נכנס בשלום וינא בשלום והאמת כי הם
בקשו מדרגות גדולות קרובי אל הנבואה וע"כ נסתכנו קצתם • אכן
אנחנו הלואי שכזכה אל רוח הקודש מועט כענין גילוי אליהו ז"ל אשר
רבים זכו אליו המפורסם וכענין גילוי הנשמות לדיקים כנזכר הרבה
פעמים בם' תיקונים ולא עוד כי גם בזמנינו זה ראינו אנשים קדושים
זכו לכל זה ויש אשר נפשו ענמו בהודבכה במאד מאד תתגלה לאדם
ותנהיגהו בכל דרכיו • וכל אלה דרכי קרובים יושגו אף בזמנינו זה
אל הראויים איהם אף אמנם לריף הבחנה גדולה ונסיונות רבים לעמוד
על האמת אולי רוח אחרת היתה עמו בלתי טהור וכל זה יתבאר בחלק
הג' בשער הח' לכן הזקתני רוח בטני להתיר לכרושים ולתמוך בימינם
להורות להם הדרך ילכו בה וע"כ חיברתי חיבור זה קטן הכמות ורב
האיכות למשכילים יזהירו וקראתיו שער קדושה ובו אבאר סתרים לא
שערום הראשונים אשר היו לפנינו כי אני קבלתי מפה איש קדוש מלאך
ה' לבאות מורי האר"י לורי"א ז"ל ולהיותם רזי עולם ותעלומות סתרים
אגלה טעם ואכסה אלפים אמה ואפתח בדוחק שער הקדושים כמחט
סדקית ומי שיהי ראוי שיזכה להכנס לפני ולפנים וה' הטוב לא ימנע
שוב להולכים בתמים • וחילקתיו לד' חלקים :
חלק א בהנהגת דרך החסידות והפרישות המביאה לידי רוח
הקודש • ויתחלק גם הוא לו' שערים :
חלק ב בתוכחות ובניאור העונש והשכר של מ"ע ומל"ט ונחלק
לח' שערים :
חלק ג בהנהגת השגת רוח הקודש ענמו ויתחלק
חלק ד באופני הייחודים ענמו

חלק א שער א

נ

החלק א

החלק לו' ספרים : הא' להודיע גודל הפגם על ידי
 חטאת האדם בענין המונות : הב' בפגם הנמשך ע
 מדות המונות : הג' בביאור שם לדיק או חסיד : הד' בביאור
 מדרגת הלדיק בפרטות : הה' בביאור המדרגת החכיד בפרטות
 הו' בביאור הנהגת החסידות בדרך קצרה מאחד כוללות כל השער
 אשר בחלק הזה :

השער א

בביאור הפגם על ידי חטאת האד' בענין המנו' אשר
 ואורך כמה גדלה רעת האדם בעשותו אחת מכל מ
 ה' שם' מנות אשר לא תעשנה או בהמנעו מלקיים א' מרמז' ח
 עשה אשר נכטוה בהן לעשותן כודע אל בעלי מדע כי גוף האדם אי
 האדם עצמו מלד הגוף כי זה נקרא בשר האדם כמ"ש עור ו
 תלבישני ובעצמות וגידיים תשככני ועוד כתיב על בשר אדם לא
 וגו' נמנא האדם הוא הפנימיות אבל הגוף הוא ענין לבוש אחד תת
 בו נפש השכלית אשר היא האדם עצמו בעודו בעה"ז ואחר הפט
 יופשט מעליו הלבוש הזה ויתלבש בלבוש זך ונקי רוחני וכמ"ש (זכרי
 הסירו הבגדים הזואי' וגו' והלבש אותך מחלכות הוא הנקר' חלוקא ד
 וכמו שלבוש גוף האדם יעשהו האומן בתבנית איברי הנפש כן
 הוא יתברך את הגוף שהוא לבוש הנפש בתבנית דיוקן הנפש כד
 איברים ולהם שם' ה' גידי' המקשרים את האיברים ולהמשיך על
 הדם והחיות מהאבר אל אבר כדמיון לגורות ואחר יגידת הנוש
 נפש חיה כלולה מרמז' א'

לא נחלט מהם
 ולאכי השרת
 אחת כי הם
 חס' אכן
 ז"ל אשר
 בר הרבה
 קדושים
 לאדם
 כינו זה
 לעמוד
 בחלק
 חיים
 ורב
 לא
 אד
 ס
 ו

חלק א שער א

מזו הרוחני פנימי בתוכו לפרנס רמ"ח איברי הנפש
אין שום חיות נספע וגידו הנפש גם כן מתפרקין ומתרחק
האברים והיו כלל היו כמלא כי האדם בעצמו איכינו
השכלית אשר מתלבש בגוף הנקרא לבוש סלה בעה"ז ודע
אדם הראשון וחכל מעץ הדעת טוב ורע הוברו נפשו וגו'
א' מטוב ורע וזו היא ענין זוהמת הכחש שהטיל בחות
הרע והזהמא שהטיל בהם גרמו להם חולאים ונגעים
ולגופם וז"ל (בראשית ב) כי ביום אכלך ממנו מ
הנפש ומיתת הגוף וכבאר מה ענין הטוב והרע שנתערב
שכתב לקמן בח"ג שער ב' וג' ותכין מה שאנו כותבין
כאשר חטא בעץ הדעת טוב ורע גרם תערובות הזה בכ
לך דבר שאינו כלול מטוב ורע * וכמלא כי גוף האדם
היסודות התחתונים והנה הם כלולים טוב ורע וגוף ה
הטוב שבארבע היסודות אש רוח מים עפר ואמנם מן ה
בגוף ד' מרות שהם הלבנה והשחורה והאדומה והירוקה
איוה מהם מבחינת הרע שבהן על בחינת הטוב שבהן
ונגעים על האדם ואם תתגבר ביותר תמית לגוף האדם
כי בכל העולמו' היה עירוב טוב ורע וכמלא כי גם בנ
כן כי הלא חונכה מן ד' יסודות רוחנים סמהם נוכחו
והם ד' חותיות ש"ה הוי"ה ב"ה וע"ז נאמר (יחזקאל לו)
באי הרוח גו' וזו הנקרא נפש האדם עלמו מלך הטוב
זה לעומת זה עשה האלהים והוא הנקרא אדם בליעל כול
בזיקין וד' מראות נגעים מן ד' יסודות הרעים ומשם נמש
אל האדם הנקרא יכה"ר וכשתגבר גפם זו על גפם הט
בזיקין ונגעים וחולאי הנפש ואם תתגבר יותר תמיתנו
הטהורה שהיא הפרי כלול מתרי"ג אברים וגידים מתלבשת
אברים וגידין של נפש הטמא' הנקרא קליפת הפרי ושתייהן
בתרי"ג אברים וגידו' של הגוף וכמלאו איברי נפש הטהור
נפש הרעה ואיברי נפש הרעה תוך איברי הגוף
נפשות אלו נריכה נחון רוחני להטהור

ק

מק

ק

יבולו

חלק א שער א

הקדושה נמשך אליה על ידי קיום התורה הכלולה מתרי"ג מצוות כדמיון
 תרי"ג איברי נפש גם הם ונקרא לחם כמ"ס (משלי ט) לכו לחמו
 בלחמי וכל אבר מן רמ"ח איברים כזון מן המנוה פרטית מתייחסת לאותו
 אבר וכאשר יחסר לאדם קיום איזו מנוה גם האבר הפרטי המתייחס
 למנוה יחסר ממנו מזונו הנמשך לו מן ארבע אותיות ההוי"ה כמ"ס
 (נחמיה ט) ואתה מחיה את כולם ובהן תלויים כל המנוה כמ"ס רז"ל
 ה עם שמי"ס ס"ה ו"ה עם זכר"י רמ"ח וכמו כן מהן נמשכין ד'
 שי יסודות נפשו הקדושה כנ"ל • ונמצא שהאבר ההוא מת לגמרי
 סתלק הקדושה ממנו אז יתלבש בו רוח הטומאה מן הד' היסודות
 הטמא' בסוד משר"ז לא נתמלאה כור לא מחרבנה של ירושלי' ונמצא
 ההוא ניזון לחם טמא מגאל משם וזהו ענין הרשעים בקייהן
 מתים כי נסתלק מהם נפש הקדושה מאלהים חיים ושרוי עלין
 הנקרא אבי אבות הטומאה • וכמו כן כאשר יקיים האדם שס"ה
 המנעו מלעשותם כמ"ס רז"ל ישב אדם ולא עבר עבירה כותנין
 בטוטה מנוה יש כח אל המזון הרוחני הנזכ' בקיימו מצוות עשה
 רך לנורות שהם שס"ה גידין של הנפש להחיות הרמ"ח איברים
 ור יעבור על איזה עבירה מהם אז יסתר הנגור הפרטי ההוא
 אל אותה העבירה ע"י הזוהמא של מזון הקליפה הנדבקת שם
 ור גם כן מתייבש האבר ההוא אע"פ שלא יוסר לגמרי כענין
 ומנו איזה מצוות עשה אומנם יכול בו מוס ולכן לריך האדם
 חו לקיים כל תרי"ג מצוות וכאשר יקיים איזה מצוות עשה
 האבר פרטי של נפשו המתייחסת אל ההוי"ה

חלק א שער ב

השער ב

בפנים הנמשך ע"י נודות המנוכות והנה ע"י
 המדות הן מוטבעות באדם בנפש השפלה הנקראת
 וסידות הכלולה מארבע בחינות: הדומה • והנחמית •
 והמחברת • כי גם הם מורכבות משוב ורע והנה בנפש
 שמדות הטובות והרעות וכן כסא ויסור וסורס א הנפש העליונה השכלית
 אשר בה תלוין תרי"ג מלות התורה כנ"ל בשער א' ולפיכך אין המדות
 מכלל התרי"ג מלות ואמנם הן הכנות עקריות א התרי"ג מלות בקיומן
 או בביטולם יפן כי אין כח בנפש השכלית לקיים המלות ע"י תרי"ג
 איברי הגוף אלא באמצעות נפש היסודית המזוכרת אל הגוף עגמו כסוד
 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ולפיכך ענין המדות הרעות קשים
 העבירות עגמן מאוד מאוד ובוה תבין ענין מ"ס רז"ל כל הכועס עושה
 ע"א מתא שהיא היותר שקולה בכל התרי"ג מלות וכן אמרו מי שיש
 גמות הרוח הוא ככופר בעיקר וראוי לגדעו כאשירה ואין עפרו נגמר
 וכו' וכאלה רבות והבן זה מאד כי להיותם עיקרים ויסודות לא גממו
 בכלל תרי"ג מלות התלויות בנפש השכלית ונמלא כי יותר לריך ליוקר
 תמדות הרעות יותר מן קיום המלות עשה ול"ת כי בהיותו בעל מדות
 טובו בנקל יקיים כל המלות ובוה תבין ג"כ דברים מתמיהין שאר"ל
 בענין המדות כי הענוה והשפלות מביאין לידי רוח הקדש ושורה עליו
 שכינה ואמר אליהו ז"ל אין התורה מתפרסת אלא במי שאינו קפדן אף
 אני איני נגלה אלא למי שאינו קפדן וכמ"ס רז"ל שלחו מתם איזהו ק
 פה"כ כל שהוא שפל בדרך וענותן וכו' וכאלה רבות לא זכרו בהן קיום
 המלות אלא המדות טובות ושים בעיניך דברים אלו ותכלית דרכיך בלי
 וכו' וחסק • וחמנס כמו שד' יסודות גופניים הם שרשים שמהם נוצר תרי"ג
 אברי הגוף כמו כן נפשות הד' יסודות האו הם יסודות לכל מדות טובות
 ורעות אשר באמצעותן יקיימו או יתבטלו התורה והמלות שהן תרי"ג
 מד' אותיות הוי"ה כנ"ל והמקיימין הם נפש השכלית הכלולה מארבע
 היסודית רוחנים אשר חמס חוכבו תרי"ג איברי הנפש ההיא והבן זה
 מאוד אין היסודות של קיום המלות הן ע"י מדות הטובות וכן בהסכן
 מה עניינן כבר נתבאר כי כל אשר עשה האלים כלול משוב ורע זה לעומת
 זה • והנה כמו שד' היסודות הגופניים הנקראת

משוב ורע
 ימרה לבנה
 הנקרא ט
 היסודית
 מד' קליפ
 של ההוי
 מרכבה
 בקיימה
 מעשי
 כד' פיר
 השכלי
 תהיה
 ד' היס
 כד' מד'
 יסוד
 עושין
 כי ה
 לא ה
 להמ
 יסוד
 יסוד
 צה
 יסוד

חלק א שער ב ה

מסוב ורע ומסס באים כחות קיום חנוף או תחלואיו שהן ד' מרירות :
מרה לבנה * מרה ירוקה * מרה שחורה * מרה אדומה * כוונת כנפסות
הנקראות טרות הד' יסודות הן עד"ו טוב ורע ומתן נוסף בריחות הגפס
הסודית שבאר' שהן מדות הטובות או תחלואיה שהן מדות הרעות הנמשכות
מד' קליפות נמצאות שבנפש היא וכסיס'רס מעליו ותלכסו אותיות ד'
של ההוי"ה שהן אור המחיה נפש היסודות וגם היא והגוף שלה יהיה
מרכבה אל קדושתו ית' שבעולם עש' כמו שכתבאר בנפש השכלית ממש
בקיימה המנות (וע"ל בסוף הספר מ"ט בענין נפש השכלי והיא באה
מעש' רוחניות הנקרא אופני') וזכור וא' תשכח כי גם ע"י פסק התור'
כד' פירוש' שסימנס פרד"ס פאן"ט רמ"ו * דרו"ט סו"ד יהיה רוחו
השכלי כסא אל שם הוי"ה שבעולם היגירה וכן ע"י המחשבה והכונה
מהיה נשמתו השכלית כסא לשם ההוי"ה שבעול' הבריאה ונחזור בביאו'
ד' היסודות שיש אל קנין המדות * דע כי כל המדות הרעות מושרשות
בד' מדרגות נפש היסודות מחד הרע והקליפה אשר בה ולכן כל המדות
רעות נחלקות לד' מינים וזה פרטן :

יסוד האש ממנו כתשכת הגאווה הנקרא גסות הרוח להיותו היסוד הקל
וגבוה מכולן ובכללה הכעס כי מפני הגאווה מתכעס האדם כשאין
פושין דגונו וחלו"ה' ספל רוחו ומכיר חסרונו לא ה' מתכעס כלל נמצא
כי הגאווה והכעס מדה א' הן ותולדותי' שלש הקפדנר' בלבו כי לולי הגאווה
לא ה' תקפיד בלבו כענין שביארנו בענין הכעס : ובקסת השררה והכבוד
להתגאו' על הבריו' : והשנא' לזולתו על היותו גדול ממנו וזה ענף מהגאו' ג' כ' :

יסוד הרוח ממנו נמשך דיבור הנקרא שיחה בטלה לדברים שאין בהם
כורך כלל או נפשי * או גופני * ותולדותיו ד' והן לדבר חונף
המים ממנו תאות התענוגים כי כן המים מנמיחין כל מיני מענוג
ותולדותיה ב' החמדה לגזול ממון חבירו ואשתו וכל אשר לו להתענג

בהם ומקנאה כי יקנא בחבירו אשר לו ממון רב וכיוצא בזה להתענג בו :
העפר ממנו נודת העלבות בכל פרטיו ותולדותי' א' והוא העללות
לקיים הזורה והמנות מפני עבדונו על הזורה היגירה

גוונות והנה עכ"ל
השפלה הנקרא'
והבהמית *
פס יזיה תלויות
עליונה השכלית
בך אין המדות
מנות בקיומם
ע"י תרי"ג
ענמו בסוד
קסיס מן
עם עובד
י שים בו
ו ננפר
נמנו
ליזהר
חדות
ז"ל
גליו
אף
פז
ס

מס' /

קוה' /

יסוד

בהם

יסוד

חלק א שער ב

עוסק במלא כי אבות כל המדות הרעות הן ד' הגאווה והכעס הנכלל ומחמת
 טמא • והשיחה בטלה ומאות התענוגים והעניבון וארבעתן נמשכות
 קליפות הינה"ר שבנפש היסודות והכפון הן ד' מדות טובות נמשכות
 יסודות הטוב שבנפש היסודית והן הענוה שהיא תכלית השכלות מתרומת
 מכל מיני כעס כנלוי ע"י גאווה • והסתיקה כאלם לא יפתח כיו לבד בעצמו
 תורה ומלות או בהכרחי לקיום הגוף ולנודך כבוד הבריות והמיוחס על
 תענוגי הגוף ומותריו המוכרחים • והשמחה התדירי' בחלקו כי כל דעבודת
 מן שמיא לטב וגם לזרו ענמו בתכלית השמחה בעבודת קונו ובח
 (תהליסקיט) שם אנכי על אמתך כמוכא שלל רב וכשרו"ל ועשה תורת
 קבע ומלאכתך עראי נמלא כי בהיות מדות הרעות קבועו' באדם נמנע
 מלקיים התורה והמכות וגם אם יקיימם יהי' שלא לשם שמים ובטורח גדול
 ועליו נאמר (משלי יא) כוס זהב באף חזיר וגו' כי עוד טומאתו בו מלפני
 תוך הקליפות וכמ"ס רז"ל זכה נעשית לנו תורתו פס חיים לא זכה נעשית
 לו פס המות וכאשר יתגבר על יגרו וילחם בו ויסור מעליו מדותיו הרעות
 על ידי טורח ויקיים התורה והמכות יקרא גדיק גמור ירא שמים גבור הכ
 את יגרו וכאשר יתנהג ויורגל יותר בזה עד אשר יוסרו מעליו כל מד
 הרעות לגמרי ולא יתאוה להם נפשו כלל ויקנה המדות הטובות בקנין בט
 ולא ינטרך ללחוש עם הינה"ר כי גופו ונפשו היסודית מנוקיים מכל
 החמור כמ"ס במשה של נעליך מעל רגליך כנזכר בס' התיקונין תיקון
 ותיקון מ"ח אז יתלבשו בו ארבע יסודות ואותיות ההוי"ה ויהיה ככא
 למרכבתו וזה האיש נקרא אוהב את המקום מאהבה ונקרא חמיד
 השלם בכל מיני השלימות :

השער ג

בביאור שם לדיק או חסיד באר היטב ואיך יקיים
 שתי בחינות אלו בענין מעשה הנה האיש נדבדב
 אותו להיות בא ליטהר ולהתקדש לקבל עליו עול מלכות שמים על אמת
 יבין ענמו בכל כחו ויודרו לקיים כל תרי"ג מצוות כי בקיומם יושלמו
 אברים וגידי' של נפשו השכלית כנזכר בשער א' כי אם תחקר ממנו
 אחד מן רמ"ח מ"ע עדיין הוא חסר אבר א' מנפשו ועליו נאמר (קה
 זחסרון לא יוכל להמנות וזה יותר חמור מכלל כל איש אשר בו מוס לא
 (הג"ה) וכ"כ הרמב"ן בס' שושן סודות הביאן השל"ה

חלק א שער ג

ו

והוא דק שם למה לא כתב עונש מ"ע בתורה ע"ס) אך מי שקיימם
ע"כ על חכמה א' משם"ה מל"ת נקרא בעל מוס מומם כי כתעוות הטינוך וע"כ
הגיד המתמיד השפס באברים ועליו נאמר (ע"ס) מעוות לא יוכל לתקן
מיוצו אחר פטירתו מן העולם כי אין קיוכ מעשה המנות החסרי הנקרא
מעשה ולא תשוב לתקן העבירות כי אם בעה"ז כמ"ס (קהלת ט) כי אין
מעשה וחשבון ודעת וגו' ר"ל שאין מעשה על מ"ע וחשבון על מל"ת ודעת
על ידיעות התורה עכמה בשאלו אשר אתה הולך סמה • וכמנא כי כל זמן
שלא קיים תרי"ג מנות נקרא נדיק שאינו גמור כי לא על חנם התפלל
מדע"ה תפלת כמנין ואתחנן לכנוס בארץ לא להשלי' נפשו בקיום כל תרי"ג
מנות • וכאשר יקיים כולן אלא שעדיין לא נקנו בו ג"כ כל המדות הטובות
נקנין גמור אלא ע"י מלחמתו עם היצ"הר הנה זה נקרא נדיק גמור הכובש
את יצרו • וכאשר יוטבעו בו כל המדות הטובות בטבע גמור עד שקיים
סתרי"ג מנות בשמחה מאהבה בלי גירוי יצר הרע כלל יען נודכך החומר
לגמרי וכמ"ס דוד הע"ה ולבי חלל בקרבי וגם אמר ה' לא גבה לבי וכו' נפשי
נמול עלי אמו יראה כאלו הוטבעו בו המדות מן היום שינא מרחם אמו
הנה זה נקרא חסיד גמור כי כן דוד הע"ה להיותו מוטבע בטבע במדות
טובות ובקיום המלות קרא עצמו חסיד כמ"ס (תהלים עו) שמרה נפשי כי
חסיד אני וכן אר"ז האי מאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דפרקי אבות
סנהן זכרו קנין מדות הטובות כמ"ס רז"ל רבי אומר איזהו דרך ישרה וכו' •
עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בג' דברים וכו' וכן רבי לויטם איש יבנה
אומר מאוד מאוד הוי שפל רוח וכו' וזהו מה שנתכוין עקביא באומר ואי אתה
בא לידי עבירה ר"ל לידי היצ"הר הגורם לך העבירה כי היצ"הר עצמו
יתכשל ממך • כי אם היצ"הר קיים ומונע עצמו ובגבור' שלא לעבור הל"ל
ואין אתה עובר עבירה • כלל העולה כי קיום תרי"ג מנות ע"י היות היצ"הר
באדם והוא מתגבר עליו נקרא נדיק וכשקיים ע"י ביטול יצה"ר שזה יורה
קנין מדות הטובות בטבע גמור הנה זה נקרא חסיד גמור עוד יש מדרגות
חסידות למעלה מזו שאין למעלה הימנו והאיש הזה נקרא קדוש והיא נזכר
בספ' התיקונים ובס' הזוהר במקומות הרבה ובפרט בפ' כי תנא בר"מ דף

ס הנכלל ומתדבק
עיתן כמשכות מד'
נות כמשכות מד'
שכלות מתדבק
כיו לבד כעסק
והמיואוס בכל
כי כל דעבדון
קונו וכמ"ס
עשה תורתך
נחפץ הוא
טורח גדול
בו מלובש
ה נעשית
הרעות
הכובש
מדות
בטבע
סיג
ל"א
דוט
נור

ושם

חלק א שער ג

וכמה בני גשא דקאי משדלי באוריית' זכור ולא חסדק קב"ה וכו' יא
 דאיין חסיד אלא הווחסד עט קונו וכו' דכד חכו יסר אל כו' קב"ה יא
 מלכא ומטרוניתא עוהוון ומאן דהדר בתיוכתא ונמיל חסד לסטינת חסד
 וכל פקודין דילה ולחו חיפו אלא למסרק לשכינת' דא עביד חסד
 וכו' י והנה זש"ה (דברים לב) נור ילדך תסי ונר' וכתיב תכו עת למלך
 זו"ש ר' יסודה אומר אשרי מי שעתלו בפורה ועושה כחת רוח לחסדו
 מה שעתל בחורה אינו ליטול פרס כלל לעצמו אלא לעשות נחת רוח
 וכתיב כי' בכל נרתם לו נר וכל מקום שגלו ישראל סכינה עמהם
 סעליה נאמר ובפשיכס שולחה אמכס הנקרא יונרו כמ"ס טד יא
 ח"ס נחת רוח ליונרו ולא אמר להב"ה כמנא כי כסיעסוק בתורה
 ובמדות טובות הנקרא חסיד כנ"ל אה נתערכה בו כוונות קיבול חסד
 הוא חסיד לעצמו כמ"ס (מסלי יא) גומל נפשו איש חסד כי החסד

מכאן כ"ל שיותר טוב לומר
 גומל לאיש חסיד כמפעלו ולא
 המדקדקי' האחרוני' וק'
 חסד עט קונו נקרא חסיד וקדוש יפן
 כי נודק מכל מיני טומאה וקידם
 עצמו בקדושתו יתברך כי לשון
 קדושה לשון הכנה והזמנה כמ"ס

התקדשו למחר ואכלתם כי עושה עצמו מרכבה אל קדושתו יתברך וא
 לכבוד עצמו אלא לכבוד קונו יתבר' ואל זה נתכוין רבי פנחס בן יא
 פרישות מביאה לידי טהרה וכו' וקדושה לידי הסידות והחסידות
 הקדש כי זו היא חסידות שלימה הבאה אחר הקדושה והיא המביאה

הקדש כי נסדבק בו דיבוק גנוור וישיג לגילוי רזי תורה ולהתנבא
 כמ"ס רבי מאיר כל העוסק בתורה
 לשמה ר"ל לשמה של תורה שהיא היא
 הקב"ה כי כל התורה שמוחיו של
 הב"ה זוכה לדברים הדבה כו' ומגלץ
 לו רזי תורה ונעשה כמעין התמגבר

וכו' :
 נכורות עליונים כמ"ס ל חלק ג' שער ב' כי הי"ס נחלקו לתרי"ג בחי
 עוה התאו' שהיא לבושה' וכל התור' שמוחיו של הב"ה הוא וגרמוהי חת

וק"ל :
 השער

חלק א שער ד

לפנות חפיקה • לכבוד כהנים • לכבוד פ"ח • לכבוד אב ואם • ליראה מאלה
 לאהוב ריבים • לאהוב גרים • לאהוב עניים • לאהוב שכיב • לחנוני • להחביל הסכרי
 לכדוק שימני ביהמה וחיים • לכדוק שימני עוף • לכדוק שימני דגים תבנית
 להשאגל על הקדושים • ליראה את ה' • לפרוש מן החטא • לאהבה את ה'
 והלכת בדרכי • ליראה את ה' • לפרוש מן החטא • לאהבה את ה'

ד להפריש תודת גדולה • להפריש תרומת מעשר • להפריש מעשר רחמי
 להפריש מעשר שני • להפריש מעשר עני • ליתן פאה ולקט ושכחה ופסח
 וליתן לכהן • נסע רכשי • זרע לחיים וקייבה • ראשית הארץ
 ולערוף כטר חמור • להשיב גזל להלות לכותי ברבית • לנגוש כותי • לאבד ע"ה
 להשיב אבידה • להשיב גזל להלות לכותי ברבית • לנגוש כותי • לאבד ע"ה
 לכדק מאזנים ומסקולת ומדות • עזוב תעווב • הקם תקים • להסבע פסח
 בכ"ד • לשלח הקן • לשחוט בהמה חיה ועוף • לכסות דם חיה ועוף • לשמור
 ולהתחנן בתפלה ולהריע בהנולרות או בשופר על גרות הגבור ח"ו • לשמור
 מעבודת הארץ בשביעית • להשמיט פירות הקרקע בשביעי' ובוה מחלוקת ח"ו
 מדאורייתא או מדרכנן • לגרש בגט • לגדל הנזיר שער • לקדש את שמו
 האונס את אנוסתו • לישב מונויא סס רע פס אשתו כל ימיו • להפד
 יתבר' במסירת נפש • למנות שופטי' וסוטרים • להשוות בעלי דינים • להפד
 בכ"ד • לדון עדים זוממין • לחקור העדים • חתן כל שנתו יהי' נקי לביתו
 לדון בכל דיני הסרת גדרים • לשלם המזיק ממון חבירו או החובל בחבירו
 לדון בנזקי בהמה כי יניף שור ונזקי הסן ונזקי בור ונזקי אש ונזקי ש"ח
 זס"ס ונושא שכר והשואל • וכל מיני מקח וממכר • וכל מיני טוען ונטען •

ודיני נחלאות • לדון הגנב בתשלומין • לנטות אחרי רבים •
ה לפדות בכור אדם • ליבס אשת אחיו לחלוק אשת אחיו : ואלו הן מדרבנן
 נר שבת • נר חנוכה • מנילה • נטילת ידים • עירובי חירות • ערות
 תחומין • אס הוא לצורך מצוה • עירובי תבשילין ושתופי מבואות • להתענות
 ד' נומות תמוז אב ותשרי וטבת • להתענות על גרות הגבור : ואלו הם
 מ"ע של תורה כשאר מפרשים וכ"פ הזוהר לזכור יציאת מכרים בפ' לוינו
 ביום ובלילה • לזכור בכל יום את יום השבת • לזכור את יום אשר עמדת לפני
 ה' אלהיך בחורב • לזכור את אשר הקנפת' את ה' אלהיך במדבר • לזכור
 מעשה

חלק
 מעשה מרים • לזכור ע
 איתו • לזכור בתשובה
 לאהבה את ה' בכרכת
 בישתבח וכיוצא חור וי
 לקדש את שמו בתכר
 לקדש שמו בנקדישך
 בפסוק מליך ה' נפס
 וכו' ה' חזק • ליהת
 הידועים • לישבע
 להתענות ב"ה
 ת"ח יטיק וחטיה
 על כל התאורט
 לאבד פס ע"ה
 מנבותם • ל
 לפרוש מן הא
 מיד • לירא
 מסורת הדי
 אהבת ריע
 לחבירו •
 וכל מיני
 הדיין מ
 ונתבע
 חדשים
 כל המ

ה
 ת
 ח
 ה

וא

חלק א שער ד ח

וְעַשְׂתֵּהוּ חַיִּים • לַעֲבֹד עַל סְמוּרָה לַפְּנִיָּה • לְהַסְתַּכֵּל בְּנִינִית בַּפְּסוּק וּבְחִינֵי
 אִיחוּ • לְשׂוֹב בְּתַשְׁבֵּה שְׁלִימָה • לִירְאָה אֵת ה' בְּקִרְבָּנֹת הַשָּׁחַר וּבְזִמְרוֹת
 לְחַבְבָּה אֵת ה' בְּכַרְכַּת אֲהַבַת עוֹלָם וּבַפְּסוּק וְאֲהַבַת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ וְכוּ' • לְכַרְבּוֹ
 בִּישְׁתֵּכָה וּבִיזְנוֹר אִוֵּר וּזְנוֹר הַמְּאֹרֹת וּכְבֹל ו' בְּרֻכּוֹת שֶׁל ק"ט בְּבִקְרָה וּבְעֵרֶב •
 לְקַדֵּשׁ אֵת שְׁמוֹ יִתְכַדֵּךְ בְּמַסִּירַת נַפְשׁוֹ לְהַרְגִּינָה בְּכַח בַּפְּסוּק שָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֶחָד •
 לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּנִקְדִּישְׁךָ • לְתַסּוֹר נַפְשׁוֹ לְהַמִּיתָהּ וְגַם לְדַבְּקָהּ בּוֹ בְּנִפְיֹת אִפְסִים
 בַּפְּסוּק חֲלִיק ה' נַפְשִׁי אֲשֵׁא • לִידַע כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בַּפְּסוּק שָׁמַע יִשְׂרָאֵל
 וְכוּ' ה' אֶחָד • לְהַתְעַנֵּג בְּשִׁבְתָּ • לְהַבְדִּיל בְּמוֹנָחֵי י"ט • לְקַרְוֹא הַהַלֵּל כְּדִינִים
 הַיְדוּעִים • לִישַׁבֵּעַ בְּשִׁמּוֹ • לְקַיֵּים מְנוּה לְכַרְךָ בְּרַכַּת הַגְּהֵנִין כְּכֹל מִינֵי הַגְּאֵה •
 לְהַתְעַנּוֹת בִּי"ה בֵּה' מִינֵי עֵינָיו • לְשַׁרוֹף הַזֶּמֶן בִּי"ד בְּנִסָּן • וְהַדְרַת פְּנֵי זָקֵן
 ת"ח יֵצִיק וְחַכִּים וְלֹקֵן אֲשֵׁמֵאִי • לְהִיּוֹת נְנוּעַ בְּבֵית הַכֶּסֶף • לְהַגְדִּיק דִּין שָׁמַיִם
 עַל כָּל הַמְּאֹרֶע • לְהַפְרִישׁ תְּרוּמָה מִן הַיֶּפֶה • לְבַנּוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת לְהַתְפַּלֵּל בּוֹ
 לְאֲבֹד שֵׁשׁ ע"א • לְהַזְכִּירָה לְגַנְחֵי • לְגַדַּע אֲשֵׁרָה • לְשַׁרוֹף אֲשִׁירָה • לְשַׁכַּר
 מַנְבוֹתֶם • לְהַשְׁמִיד בְּמוֹתֶם • לְנַתּוֹן מִזְבְּחוֹתֶם • לְאֲבֹד כְּלֵי תַשְׁמִישֵׁי ע"א •
 לְפָרוֹשׁ מִן הָאֵשׁ סָמוּךְ לוֹוֶסְתָּה • לְפָרוֹשׁ מִן הָאֵשׁ מִן תַּשְׁמִישׁ כַּשֶּׁרְאֲתָה דָם
 מִיָּד • לִירְאָה מִן ת"ח • לְמוּל עֶרְלַת הַלֵּב • לְחַבּוֹב הַתּוֹכְחוֹת • לַעֲשׂוֹת לַפְּנִים
 מַסּוֹרַת הַדִּין • תַּמִּים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ • וְלֹא תִחַמּוֹד עַל דְּבָרֵי הַכְּלָדִים •
 אֲהַבַת רִיעִים וּכְלָלָה לְהַכְרִיעֵם לְכַף זְכוֹת שְׁלֹחַ בְּפָנָיו • וְלֹהֲבִיא שְׁלוֹם בֵּין אָדָם
 לְחֵבֵרוֹ • וְחֵי אֲחִיךָ עִמָּךְ • לְהַחְזִיר לוֹ רַבִּית קְטוּנָה • וְלִכְלֹל דֵּינֵי פְקוּחַ נַפֶּשׁ •
 וְכֹל מִינֵי הַמַּכָּאֵת שִׁיחֵי בָהֶם • לְהַפֵּר נִדְרֵי אֲשֵׁתוֹ וּבָתּוֹ • לְהוֹרֹת דֵּינִין • לְקַיֵּים
 הַדִּין מִדְּבַר סֶקֶר תִּרְחַק • לְדוֹן כְּדִינֵי שׁוֹתֵפִין וּבְחִלּוֹק קֶרֶקַע וְכֹל מִינֵי תוֹבַע
 וְנִתְבַּע • וְאֵלוֹ מַכּוֹת עֲשֵׂה מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים • לְהַגְעִיל כְּלִים • לְהַטְבִּיל כְּלִים
 חֲדָשִׁים • לְבַדּוֹק חֲמוֹץ לַיִל י"ד בְּנִסָּן • לְאֲכֹל מִרּוֹר לַיִל א' שֶׁל פֶּסַח • לְבַרְךָ עַל
 כָּל הַמְּנוֹת וְעַל כָּל הַנְּסִים וְעַל כָּל הַמְּאֹרְעוֹת הַבָּאוֹת עֲלֵינוּ • לְקַרְוֹא בְּסִמְתָּ
 בּוֹמִים שְׁתִּיקוֹן מִשֶּׁה רַבִּינוֹ ע"ה בְּשִׁבְתָּ וּבִיּוֹם טוֹב וְכוּ' :

השער ה

כְּבִיאוֹר מִדְּרַגַּת הַחֲסִיד בְּדֶרֶךְ קְנֵרָה כְּדִי שִׁיחֵי נֶגֶד
 פְּנֵי אָדָם תַּמִּיד וְהוּא מִבְּחַר הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הֵם מִגּוֹן
 תַּמִּיד וְנִרְיָכֵן זְהִירוֹת גְּדוֹל וְגַם הֵן דְּבָרִים שֶׁהֵם יוֹתֵר חַמּוּרִין מִכָּל הַשָּׂאֵר כִּפִּי
 אֲשֶׁר בָּרַרְתִּי מִפְּנִינֵי אֲתֵרִי נוֹעַם רו"ל כְּתַלְמוּד וּבְמַדְרָשִׁים וּבְמַסְכַּת יִרְאֵת
 מִטָּא וּפְרָקֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְסִפְ הַזְּוִיָּה כְּכֹר נִתְכַח בְּשַׁעֲרֵי שְׁקֵדְמוֹ כִּי ג' מִדְּרָגוֹ הֵן :

חלק א שער ה

א בקנין המדות הטובות כנפש היסודית בטבע נמור
ב בסור מדע שם המל"ת כנפש השכלית
ג בקיום רמ"ח מ"ע הנקרא עשה טוב והנה עוד יש מדרגה אחת

א ענין המדות היותר מנוונות והיותר חמורות והמונעת והכתובים
המ"י הגאולה והכעס הקפדנות והעצבות השגאה הקנאה התאוה
בתענוגים החמדה השררה והכבוד והודאת מעשיו הטובים לבני אדם
והפכס הם השפלות עד קנה האחרון ולא יכעוס כלל אפי' על בני ביתו ולא
ולו שוב יקפיד כלל ויהי נטל מן הכל ויהי שמח אפי' בעת צרותיו ויאהב את כל
הבריות אפי' כותי' ולא יקנא על שום דבר כי ככל ימינו עלי הארץ וישנא ויהבל
כל ענייני העה"ו ופת במלח תאכל וכו' ולא תחמוד שום דבר מהבלי העה"ו
ותברח בכל כחך מן השררה הקוברת בעליה ולא תגלה לדקותיך כי תאבד
שכרך בעה"ב וגם יענישוך בגיהנם :

ב מדות האסורות והן לשון הרע ורכילות והלבנת פנים וכינוי שם רע
לחצירך וליבנות והסקר חנופה ורמיה שיחה בטילה סיפר גנות חבירו

א עקבך בקלון חבירו משלח מדני' בין אחים נהנה בכבוד תור' הסתכלו בעריו' :
ב במל"ת בהחמורות שיש בהן כריתות ומיתת שמים ומיתת כ"ד וחילול
השם קשה מכולן ובתיב והייתם נקיים מה' ומישראל וכפרט מעון נדה
אפי' בכל מיני קירוב כלל ושמירת שבת בכל פרטים יותר מכל המצוות ניקור

א ועבדו. בשמות הקודש כלל ודאשתמש בתגא חלף ומצוה ת"ח כי נקרא אפיקורוס
ומכל מיני מסירות ומגשיבות לכותים ואחריהן הלאוין החמורין כמו שבועה
לשי"ת ואפי' באמת או שבועת שוא וכל מיני שבועה וכל מיני מאכלו' אסורות :
ד בקיום מ"ע ליבית תפילין ק"ש פעמים בכל יום כבוד שבת בכל הפרטיו'
למול הבן גמילות חסדים וביקור יולים והכנסת אורחים והבאת שלום
תפלת י"ח בתכלית הכוונה ובשמחה מזכי לחבריא משח ומתן באמונה נדקה
מתן בסתר קביעות פתים לתורה יומם ולילה כנגד כולם :

ה בקיום מנהגות תורה ק"ש שעל המטה בכוונה קימה אחר חנות לילה
להתאבל על השכינה והמרבן לעסוק בתורה יראת ה' תמיד על פניו

שלא

חל

שלא יחטא בכל דבר
השער ו

מעשיו כל ימי חייו ל
אשר אני מצוה אותך
זכור כי היא מיתה
בכל המעשים שעשית
דרך המומתין מתוך
בשמתיך באחד וא
בענין המיתה הא
המיתה הקטנה ה
מתים ושכב בא
כל מעשך ודיבר
בהרהורים בט
אחר חנות לילה
רוח רעה מב
את רוחך על
לפגרים מתו
עמו הנטעו
באשמורות
ועבד' לא
והקימך כ
כל המתא
כי ע"כ
לקראת
התפלה
תוכל
ולסעד
על כ
להקיי

חלק א שער ו ט

שלא יחטא בכל דרכיך דעהו דבקות נפשו עם הש"י לא יבטל אפי' רגע :
והוא לכלול בקרה כל הנזכר בספרים סקדמו וכו'
השער ו יתבאר סדר הנהגת האדם החסיד בדרך קצרה בכל
ממשיו כל ימי חייו למען לא ימוט וזה עניינה * ועתה בני שמע בקולי לכל
אשר אני מצוה אותך * הכון לקראת אלהיך ישראל בכל לילה בלכתך לישן
זכור כי היא מיתה הקטנה מזכירך המיתה הגדולה האמיתית * והסתכל
בכל המעשים שעשית באותו יום ואם יש בהם רעים התודה עליהם סכן
דרך המומתין מתודי' ותקבל עליך עול מלכות בק"ס שעל המטה להעלות
בשמתך באחד ואח"כ הפקד רוחך בידו יתברך בפסוק בידך אפקיד רוחי
בענין המיתה האמיתית שנאמר בה והרוח תשוב אל אלהים וכו' אמנם עתה
המיתה הקטנה תנה לו בתורת פקדון להחזירה לך חדשים לבקרים לפגרים
מתים ושכב באימה ויראה כי הנה רוחך עולה לתת דין וחשבון ליוצרך על
כל מעשך ודיבורך ומחשבותיך ביום ההוא ולכן אליפנה לבך בדבור או
בהרהורים בטלים עד אשר תישן ותרדם בפחד הנזכר וכאשר תקיץ משנתך
אחר חכות לילה קום מהר בזריזות קל כנשר ורחוץ ידיך כדין וכשורה להעביר
רוח רעה מבסרך ותן לו ברכה ושבח והודאה על נאמכותו יתברך שלא עכב **זכרו**
את רוחך על רוב עונך ולא היתה זו מיתה ארוכה אמיתית אמנם החזיר נשמות
לפגרים מתים ויותר מחודשות וחזקה מזראשונה ולמען לא תהי' כפוי טובה
עמו הנטער על גלות שכינת עוו וחרבן מקדשו בעת שהוא מלטער על זה
באשמורות כי עונותיך ועוונות אבותיך הטו אלה ועדיין לא הקימה מפילתה
ועכ"ז לא השגיח למעשיך הרעים שגרמת כפילתה ואתה גפלת על המטה
והקימך כבתחלה ביתר שאת ולא עוד לא שתזכה לנחמת ליון שישיא אתה משוש
כל המתאבלים עליה אח"כ תעסוק בתורה שבעל פה עד אור הבקר אם תוכל
כיע"י כן אתה מוריד אליה שפע ומחזיקה בהיותה נפולה ובעלות השחר רוצ'
לקראתה אל בית תפלתה כי כבר קדמה היא לך לבא שם לשמוע אל הרנה ואל
התפלה אשר תתפלל להקימה ומנפילתה ולהחזירה לניון כבתחלה וגם כי לא
תוכל עשוהו לבדך הנה בהכשלה תעזר עזר מעט ביום ההוא להקימת
ולסעדה כפי כחך ובשכר זאת גם היא תשמע תפלתך ויפיק שאלותיך לטוב'
על כן בני יהי' רעיונך נכונים בתכלית הכונה ובשמחה בעת שתתפלל
להקימה ולגמול חסד עם קונך ולא לצורך שאלותיך כי הלא חניס רק להראו'

1 2 ב א לפניו

זר ה

פגמור :
נה עוד יש מדרגה אחת
לא תעשה דרך אסתכת'
טובים :
תוכנת דביקו' האדם עם
שכאה הקנאה התאוה
טובים לבני אדם
אפי' על בני ביתו ולא
ברותיו ויאסב את כל
לי הארץ וישנא ויהבל
דבר מהבלי העה"ו
דקוטיך כי תאבד

וכינוי שס רע
יפר גנות חבירו
סתכלו בערוי'
תת ב"ד וחילול
רט מעון נדה
המכות ניקור
לא ישחמש
אפיקורוס
זמו שבוטה
אסורות :
הפרטי'
את שלום
ה נדקה

לילה
פניו

ורכטס זכירו יתברך להסיר שפה לכאמנים וטעם זקנים יקח ואל יתהלל
חכם בהכמתו ואיך תתנאה ותחלתך כולדת מטיפה סרוחה וממעבר הסתן
בכנסת וינאלת בושם וכלימה אתה בחיך רמה ותולעה במוחך ואף כי עפר
אתה ואל עפר תשוב והי' כלא היה ואיך תכעוס על זולתך ולא תכעוס עליך
שאתה ענתך טורף נפשך באפך ועובד ע"א ב"עסך ואתה מכעים את קונך
ומתיד ליפרע ממך ואיך תקפיד על הבלי העה"ז וסופך למות ורוח עברה
בו ואינינו ולא יכירנו עוד מקומו רואיו יאמרו איה * ואיך תתעבב על עולם
שאינו שלך ולא תתעבב על פרידות נפשך מגופך ברתת וזיע ואימה חסיכה צולג
בופלת עליו ואיך תחמוד לכבוד זהב ולכנות בתים ועליות מרווחים והוא
לקברות יוכל אמה על אמה ברום אמה בארץ תחתיק ומאומה אין בידך ועזבת
לאחריו חילך ולמה תיגע להעשיר והכל תלוי במזל אפי"ס"ת בהיכל ולמה
תנטפר על עולם שאינו שלך וכהרף עין תלך לעולם אחר וכל אשר יגעת הי'
לאפס ולתהו והכל כחך כלית ולמה תמאס תורת חיים חיי עולם לאסוף וקבל
ממון חיי שעה וכל אשר גזר אלהים עליך אם דל ואם עשיר עליו אין להוסיף
וממנו אין לגרוע כיה' מוריש ומעשיר ואיבדת עולמך עולם החיים וחגי
תאותך לא עלה בידך * ולמה תתענג בדשן וענמותך תחליץ ומחר על עפר
תשכב תחתיך יונע רמה ומכסיך תולעה ואיכה תבקש שררה ומעלה רמה
תקות אנוס רמה ועוד כי אין מלכות נוגעת בחברתה כמלא נימא כי לה'
תמלוכה זכירו לגדל ולחזק לכל משפיל אף מרומם * ואיך תספר לשון הרע
ל ריעיך הטוב ממך וכמה קטיגורים מספרים רעותיך ומזכירים עונותיך
ני מי שאמר והיה העולם ולמה תשגא אויביך ואין לך אויב גדול ממך
ש רעה לעלמך מענה ומסגף נפשך הנלחית ומענג את גופך רמה ונוש
ר הוה ונפסד * ולמה תאהב את סונאך הוא ינה"ר אשר בקרבך והוא
ש רעתך גופה כך להמיתך וכמהר נפור אל פח יפלח חן כבידו ולא ידע
נפשו הוא * ואיך תחניף ותתבייש מילוד אשה שכמותך ולא תתבייש
לדיר איוס ונורא שופט כל הארץ מלא כל הארץ כבודו אשר בידו נפש
ממכון שבתו השניח אל כל יושני הארץ ואיך תחטא במסתרים וכל
ודבורך בספר נכתבים כי עיניו על דרכי איש משוטטות בכל הארץ
ודיך יספור ועל כל אלה יביאך אלהים במשפט על כל נעלם ואיך
ומנך בדברים הווים ונפסדים הזמן קצר ומתי תעשה לבית עולמך כי

ד ירסק
היכם
תיירח
לתת
מרת
יבן

הלך ב שער א

וי שלח שרה בערב שבת לא יאכל בשר שבת לא יאכל בשר שבת לא יאכל בשר שבת
וכחם נבלים ויזנק סדים טמו טמו וכחם נבלים ויזנק סדים טמו טמו
שמו חתי ימות ואבד שמו ואיך תשבת יום האמות ודין הקבר ודינה של
דיוס דין הגדול והנורא ומה יכילנו והתעלמו מהם ואין דבר מוכרח לנו
ביום איך איש תשאול נכדה ונהמת באחריותך וסערי תשובה לו נעשו
והדוכה לא תעלה למכתך ולעונותיך ואיך תעלים עיניך מן האות
ברוך כנחש על עקיבך ובכל לילך אתה כמת מוסכב על מנתך
האלות האמיתיות והמות קסורה לטוטפות בין עיניך כתנומה על
בשכבך תשמור עליך והקנות תעוף עיניך ממנו ותביט על הצלי עולם
שאינו שלך ובתענוגים שאינם שלך ובשררה שאינה שלך ובשולם שחיטתך
בתוכחות הנמלאו בדברי רז"ל וחלו קן

השער ב

כל דבריו וכל דרכיו לשמים לעולם יהיו עיניך ולבך אצל בוראך כדי שיהיה
מכל חטא ועון לעולם יהי' פחד יונקך עליך ואימתו על לבך ותחיה
ונגד עיניך ואל תסירם תעיניך אפי' רגע אחד לעולם אל
מעניך יום המיתה ויום הקבר ויום הדין הגדול כאלו אתה רואה אותם
אתה צומד בו וכאלו אתה נכנס לדין הדי שלא יעלו על לבך דברי הדין
של חטא שכל איבריך מעידין בך ועל כרחק אתה עתיד ליתן דין וחשבון
מלך מלכי המלכים הקב"ה בכל יום הוא אומר אוי לי שהלך היום
עשיתי בו דקה עם תלמוד שכל יום שהלך אינו חוזר לך אחרו
שהאדם נפטר מן העולם שואל לו מלאך המות כלום עסקת בתורה ועם
חסדים והתלכת קונך שחרית וערבית והתלכת את חבירך עליך בנתי
אם יש לו דברים אלו יונאת נשמתו בנשיקה ואם לאו ח"ו וכו' :
בוא דין הקבר קשה יום הקבר יותר מדינה של גיהנם וכו' ואפי'
במורים שלא חטאו בדוניתו וכו' ומה יעשה אדם וינצל מחו
יעסוק בתורה ויהא אוהב לדקה ותוכחת וגמילות חסדים ויכ
חכמים ואורחים לתוך ביתו ומהנן מנכסיו ויתפלל תפלתו בכוו
חיבוט הקבר ואפי' מדינה של גיהנם אינו רואה : דין ג
גיהנם בשעת הדין שואל לו הקב"ה עסקת בתורה ובגמילות
דברים אלו בו פוטרין אותו מדינה של גיהנם וכו' אשרי אדם

כבוד לשל
אודה נביל
מיד רוח
וארץ בין
השמיים
בכל ש
ובל ש
לבב ה
ואיך כ
והשול
הי
לך
שר
די
ד
כד
ות
לפ
לתי

כבוד לעול וכחמור לתשאו ויושב וקורא ושונה בד"ת בכל יום תמיד וקורא
 אורה נבואים וכתובים ושונה הלכות ומדרש וירבה בישיבה וימעט בסחור
 מה רוח הקודש שורה עליו כו' אמר אבא אליהו ל מעיד אני עלי שמים
 וארץ בין איש בין אשה בין כותי בין ישראל בין עבד בין ספחה הכל לפי
 המעשה של אדם רוח הקודש שורה עליו * אשרי מי ששם כל אלו נגד פניו
 בכל עת וזכה להשלים בהם כל ימי חייו ולבלות עמו בהם כל ימי חייו
 וכל מפשים האלו ובלבד שישמור עמו ואיבריו וגופו מכל חטא ועון וזכה
 לכל הכבוד הנסח לנדיקים עד שאין מניין ושיעור ואין כל עין יכולה לראות
 ואין כל און יכולה לשמוע כבוד המתוקן לנדיקים ולחסידים וכן הוא אומר
 ומתלה לא שמוע ולא האזינו עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה למחכה לו :
השער ג בשכר קיום התורה והמלות ולמען תדע טעם עשיית

מורה

המלות על שרשן כאשר גליתי אזניך בח"א אכתוב
 לך ח"ס כס' התיקונין תיקון י"ח דף כ"ח ותיקון ע' דף קכ"ט וחלקוט
 שרשיו ואסדרנו בתכלית הקיבור * כל נביא וכל בר נש כל חד סליק לאבר
 דליה די נשמתיה אפ"ל מההוא אבר מנהון ברישא דמלכא מנהון בנימינ
 דשערה בעיינין באודנין באנפין בחוטמא בפומא בכואר בידין בקומה
 דאיהו גופא בשוקין בירכין ברגלין באות ברית במוחא בלבא וכל אבר מחלין
 אית ליה ספירה דיעה מאינן עשר ספיראן וכל אלין אברים אינן בדיוקנא
 דגופא דמלכא ואית מאן דנשמתיה ומלבושין דמלכא וכל תרי"ג פקודין
 דאורייתא אינן תליין בהני אברים דגופא דמלכא אית פקודין דתלויין ברישא
 דמלכא ואית בעיינין וכו' ולכל פקוד' דשריי' על כל אבר ואבר אית ליה
 טס ידיע * ולגו מיניה איהו שמא דהוי"ה דאיהו נשמתא דההוא אבר *
 וכלהו אברים אתקריאו כנויין לשמא דהוי"ה דאיהו לגו מכל אבר ואבר *
 וכל טס וכנוי דכל אבר לית ליה שולטנו אלא בההוא אבר דליה אבל קב"ח
 שמא דהוי"ה שלטניה בכל אתר כנשמתא דשלטנות' על כל אבר ואבר ודא
 איהו מלא כל הארץ כבודו וכל פקודין דעביד בר נש שלא ע"מ לקבל פרס
 תליין בדיוקנא דמלכא באנילות אבל פיקודין דעביד ע"מ לקבל פרס תליין
 דיוקנא דההוא דאקרי גער לעילא ובכל אבר ואבר דדיוקנא דמלכא תליין
 גיה המה מלאכין דאתקריאו עיני ה' אזניה' ידי ה' וכו' וכלהו תליין מגופ'
 ולכא בנימינ דשער' דתליין מרישא וכל נימא איהו חד מלאך ותרי"ג אברי

חלק ב שער ד

דחמון וכחא דאנחית ליה בזמירות וסידות ותשכחות והולאות הכי סליק
תתן כל חיון דמרכבות ומסירין דמלאכין דחיות וסרפיים ואופנים פרשי
גדפיהו לקבלא ליה בחדווא בניגונא • סוף דבר לית פיימא דיכיל למימר
אגרא דילי' בהווא עלמא לדרי דרין זכאה איהו מאן דישרי לקב"ה בכל
איבריה דיליה דאי חסר חד חבר פנוי מיניה דלא סרייא עליה אנטרך פנו
סהא חבר לאחורא בגלגולא בעלמא עד סיסתלים בכולהו אברים בדיוקנא
דגלס' דאי חסר חד לאו איהו בכלמו סוף סוף כל מה דיסתדל בר גס' הו
בגין קב"ה וסכינת' כד עביד פקודוי והכי מדה כנגד מדה יסתדל קב"ה

השער ד

בשונם מדות הרעות ובסכר קנין הטובות
היא שורש להרבה עבירות אס בין אדם למקום ואס
כיון כתיב ורס לבבך ושכחת את ה' אלהיך לשון הרע עליו
נקרא תועבה שנאמר תועבת ה' היא
כל שיש בגוסות הרוח וראוי לגדעו כאשירה
מיללת עליו זסקול בעובד ע"א וככופר בעשייתו
כאלו בא על כל העריות כולן וכאלו בנה במה ואפילו שיקנה להקב"ה
לא ינקה מדינה של גהינם וסופו מתמטט
ולא היה בתורתו דופי והי' שונה ק"ג פנים בתורה לא נעשה
שלא מפני גסות הרוח • וכאלו דוחק ה' ויחד בעשייתו
הוא יכולין לדור יחד בעשייתו
ומתעטף בטליתו של מלך מלכי המלכים הקב"ה
זכות לבש ובמה יתגאה האדם והיותו מטפה סדרו
ואחר מותו רמה ותולעה ואחריותו
לגיהנם אמנם הענוה והשפלות אין מדה גדולה
כי משה דע"ה רבן של כל הנביאים בתורה ובמכות וביראת חטא
והאיש משה עניו מאד לא ולמד מן הקב"ה שהניח
שכונן אצל השפלים שנאמר מרום וקדוש אשכון ואת דכא
לנשכרי לב וכתיב מי יגור באהלך וכו' נבזה בעיני
במאס

ח
במאס ואף על פי
ה' היא אוכרו ארו
שדעתו ספילה על
נשברה ולא עוד
חלל אס כן מסי
בחדשו וכו' יבא
רוח וכל מי שיה
נגס אל הערפל
ותאנא רבי פ
לידי נקיות וכו'
לידי קדושה ו
הקדש שנאמר
איוו בן עה
תדירה ולא
וכו' יכול לכ
פרס' שלח
עלמא כמ
איהו זעיר
מבזה גרמ
אקרי הכ
וארו"ל
בך אין ה
נמוכה
הכל וכו'
ועובר
עלמו
בנמוכ
וארו"
בגדיו
שנאמר
במאס

ואמר חפני פוס מעבד על חרותי ואמר ל אין העולם חתקים לא בני העולם
כד בשטת חריבה וכו' שנאמר (איוב כו) חולה ארץ על בליחה רבי אבהו
ואמר על מי שחשית פלמו כמי שאינו כו' וזו רבנן הגעלתי ואינו שלטין
מחשין חרפתם ואינו חשיבין עליהם הכתוב אומר ואזהביו כגלות השמש
בנכדו ואמר אליהו ו' ל לעולם הוא עלוב לבני אדם ולבני ביתך יומר
מכלם ואמר אבא אליהו ו' ל לעולם אין תורה נחפרשת לא בני שאינו קפדן
אף אבי אבי נגלה חלא למי שאינו קפדן :

העצבות

גורמת חניעות העבודה וקיום המנוח וכטול עסק
התורה וכוננת התפלה ומכטל מחשבה טובה לעבוד
את ה' והיא ספר החמלת גידוי הסתת הינה ר' אפי' אם הוא נדיק בהראותו
ביאין לו תועלת בעבודה בזהות יסודין עליו וכו' וגם כי בא עליו בדרך
חסדות באמור לו איך יעלה בדעתך גוס עפר רמה ותולעה להתקרב
להתקדש בקדושת מלכו של עולם וכת"ס (משלי כד) רחמות לחויל חכמות
וגו' וכת"ס (איוב לה) ואם נדקת מה שתן לו וגו' גם גורמת סילוק רוח
פקדש מעליו וההפך בזהותו עובד יתברך בשמחה כמ"ס עבדו את ה' בשמח'
כי השמחה מוסיפה חשק רב ואהבה להתדבק בו יתברך וכתוב (דברים
כח) תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה וכטוב לבב וגו' כי
העבודה אם הוא בעניון דומה לעבד העובד לרבו בפני עצבות חושפת
וכתיב (משלי י) ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף ענב עמה כי העניון
הוא נמשך מזהמת סמא"ל ונחש שהטילו באדם וחוה כמ"ס באדם בעניון
תאכלנה וכתוב בענב תלדי בניס וע"י כך הקב"ה ושכינת' מסתלקין
מעליו והראיה מיעקב בחיר האבות שנסתלקה ממנו שכינה ורוח הקודש כ"ב
שנים ספירם יוסף מומנו וכששמח בכסורתו כתיב ותחי רוח יעקב ססרתה
עליו רוח הקדש • ואמר ל אין שכינה ואין נבואה שורה לא מתוך עצבות
וגו' וכן מנינו בחליטע ובבני הגבאים דכתיב (מלכים ב ג) והיה כנגן
המנגן וגו' וכתוב (סמואל א י) ולפניהם תוף וחליל וכנור והמה מתנבאים
וגו' ואפי' בכל עבודת מנוה ותהלה נריך שיהיה בתכלית השמחה כמו
שמנינו באבי דהוה בדיח טובא ואמר תפלין קא מנחא לן וכן רב ברוכא
מחזיק דסמך גאולה לתפילה לא פסק חובא מפומא כל ההוא

יומא :

שנאם

מכיתיו וכו'
פסם אם חכם
ל חליטו ו' ל
עם עקר מיני'
בר נס דמרד
באפו וכו' דטרופ
פ"א איקרי ומאן
ריח בגויה ואסוד
כתיב אלהי מסכ'
ב גוכא תנו ומכר
חור מגויה תכל
שאל דנשמעת
דא כמה יעביד
ל מאן דקפיד
באמר גושא
המעביר על
בפפר פיהו
משיב וכן
ל המעביר
גו' וכו' •
גו' משתכר
כת ימים
ונא בר
לאן מוקי
ז"ל רב
גמורתו
חבירו
אלמתי

חלק ב שער ה יח

לא שחייבתי חילוק וכו' ואור"ל מלה במלש ומשחקא בשמים * ואור"ל
לא חכתי לנזק טוב חפזתי וכו' (חייב) ישב בדד וידום ימן בספר
כישו וכו' (חשליית) מה וחיים ביד שלמן ואור"ל סייג לחכמה שדיקה
ואחר שלמה (קלמ' ה) אל תבטל פיד ולכך אל יזחד לחזניא דבר למט
פולטיס כי סלטיס בשמים ואתה על הארץ על כן יסיה דכרך מעטיס *
ואור"ל לחזנה אלס כזק תדברון מה אומנתו של אדם בעה"ו ישים עגמו
אלס וכו' * ואור"ל רבי כד הוה חטי להאי קרא הוה ככי (עמוס ד) כי
בנס יזר פריס וכורא רוח ומגיד לאדם מה סיחו חפי סיחה קלה סלדס
חשיח פס אשתו ואפי' דברים שאין בהם חמס הן נכתבין על פנקסו של
אדם וקורין לפניו בשעת מיתתו וכו' ואור"ל שתיקתו של אדם מביאחו ליה
בנות והעבדה היא ראש לכל יראת שמים וכסעה שאינו עוסק בתורה יהיה
חמס ומדכיק שפתותיו זו לזו כשתי רחיי' שסוכבו' זו על זו מפני סנדקותיו
חכיותיו כולן של אדם אינן מספיקות כמה שיוניא בשפתיו אשרי מי שישים
פנתו אלס וחרס וחגר וסומא וכל כך למה כדי שלא יחטא ויחייב עגמו
אזת איברו לגיהנס וכן דוד הוא אומר (תהילס לח) ואני כחרס לא אשמע
וכאלס לא יסתח סיו ובספר הזוהר ולית לך הבל דלית ליה קלא וכו' וכל
אינון מילין דאשתדל בהו בר נס דלאו אינון לפולחנא דקב"ה ההיא מלה
אשטבד מינה הבל וסטאת בעלמא וכד נפקת נשמתיה ההוא הבל מנגלגלא
ליה בעלמא ודא איהו ואת נפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע ואמר
שם דף של"ח ותלבש אסתר מלכות אוליפנא כל מאן דנטר פומיה וליסניה
זכי לחתלבשא ברוח קדשא וכו' :

המסתכל

בעריות אפי' יהיה כמשה יד ליד לא ינקה מדינה
של גיהנס וסופו לחטוא בעריות ומגרה הינה ד'
בעגמו ויבא לידי קרי החמור כמו שיתבאר בשער ו' :

הנהנה

כבוד התורה נוטל חייו מן העולם ומתחייב בנפשו :
ומעסה דרבי טרפון יוכיח שהיו משליכן אותו ליאור להרגו
ולארנה ליהנות בד"ת וכת"ש רז"ל אל תעסם עטרה לענמד ולא קרדוס
וכו' שכל הנהנה מכבוד התורה נוטל חייו מן העולם וסופו יורש גיהנס :

השקר

המדבר שקרים כופר באלהי האמת ומורה האל אחר
שהוא שקר והוא כת שאינו רואה פני שכינה כמ"ש

ג ג ג ב תהילס

יעגוק ב

ג שער ב

על אור
 וכלו דיני
 אור מחנב
 רקיעים ענו
 ה' אורות הכו
 אור הי"ם ועליו יורד מחנב הנשמות ועליו אור מחנב המלאכה
 ועליו אור מחנב הקליפות ועליו העולם ענמו סגן הרקיעים גוף שחור
 הנזכר * ואח"כ כזה הגוף הנקרא רקיעים * כח נמשך מן הרקיע
 שהוא והן כלולים מכל הבחי' כי כל א' מקנים לו כח נמשך מן הרקיע
 והוא גוף שלו ובתוכו אור הדיקין ובתוכו אור המלאכים ובתוכו כולן
 מחנב הנשמות ובתוכו אור היו"ד ספירות רוכב עליהן ומחיה כולן
 ואותו הכח הנמשך מאור מחנב הנשמות נקרא מול עליון של נפש הא
 השפל והכן זה מאד לא שיה שבפריאה נקרא מול הנשמה ושביטורה נ
 מול הרוח ושבעי' נקרא מול הנפש : ועתה ^{כח} ~~כח~~ משהות הולד
 שנינו ונתחיל היותו מעולם העשיה ממלכות ולמעלה כבר כתבאר
 עולם ועולם וגם התולדות של אותו העולם מה ענינם * והנה ע
 העשי' תחלה יש בו התחתון הנזכר מלכות שבה ונקרא ד' יסודו' הע
 השפל והנה כל תולדותיו נבראו בגוף שבו והוא ביסוד העפר הג
 ובחלקים לד' חלקים התחתון שבהם האבנים טובות והמתכות ואין בה
 רק יסוד העפר שקבל כח מד' יסודות כולן מן הגוף שבהם ונתע
 יחד ונעשה מהם מתכת ההוא אמנם יש בתוכו כח א' שעירב התע
 הנזכר והם נקראו נפש ליסוד העפר הכלול מן ה' כוחותיו כנ"ל לח
 נברא הזומח כמו האלנות והעשבים והי' גופו מיסוד העפר וכו'
 נפש הדומם הראוי לו ויוסף עליו נפש הזומח כלולה בה' כוחותיה
 אח"כ נברא החי' והם בהמות ועופות וכו' ובהם גוף ונפש דומם וג
 צומחת ונוסף עליו נפש החיה הנקרא נפש הבהמות והתנועה והה
 אח"כ נברא האדם המדב' ויש בו כל הכחות הנ"ל ונוסף עליה נפש המד
 מיסוד האש * אך דע כי וורחי שכל הבחינות מגוף וצורת שכל
 יהיה יותר זכים משל החי ושל החי משל הזומח משל הדומם
 וזה יתבאר לך מת"ש לעיל כי כל הבחינות נכללה כל בחינה מ
 כולן

נבאשי

בולן
 בדיקותיו
 סבה וכוונתו
 בתפלה עת
 מחטה למעלה
 גלמעלה עד
 השכלית הי
 גם נחלקת כ
 כו' גם נחלקת כ
 יסודות נקרא
 יחי מדבר ונפש
 פשעה רקיעין
 נפש ח' דעשיה
 כינורה וגם הוא
 כל העולמות נ
 מאדס קדמון
 בולן בין בכלל
 כי כל תולדות
 וקרי זה בעני
 מפנים ולחך
 השפל ובתוכו
 הוא שנברא
 הנשמות של
 הי"ם שבע
 וכן ע"ד
 חבילות :
 הוא כי ה
 ולכן הם
 והוא סוד
 ישראל ה

חֲרָק ג שֵׁעַר ב

השע

בדינו
האדם
וכת
לכס
השלו
אם
ח
פי
נ
א

כענין הינה"ר ומהן אל העולמות ענין שיהן הכלים והאומות של כל
עולם ועולם ואם ח"ו יחטא ויחלקל כל העולמות והרי נאמרו בזה צורך
בריות האדם בעולם הספל בנין ונפש ובינה הטוב ובינה הרע ועוד סגן
קרובה לזה כענין הינה"ר כי מוכרח הוא בכרייתו בחדם להוליד בני
ולאכול והכל בהכרחי המוכרח בטהרה : וגם הוא מוכרח לכל עולם
ועולם להמשיך השפע המתגסס בהם לנווד הכלים שהן העולמות ענין
ונולא הם לא יתקיימו הכלים כי הם דקין מהם והם ענין מכלל מדרגת
בכריאה והבן זה מאד ונמצא כי הונרך שהאדם יהי' מורכב מכל העולמות
לסקן יסייעוהו במעשיו להמשיך השפע לו ולהם כי הם לבדם אין הם
בידם להמשיכו ולכן כשהאדם חוטא כל העולמות מתקלקלים ומקבלים
עונש ומיעוט שפע בענין יען לא יסייעוהו והבן זה מאוד * והוא
והרשעה כולה כעסן תכלה להיות הקליפות סבת החטא יותר מכל
השאר לכן ענשם גדול האמנם הטוב הנבדר מהן עליו נאמר ואלה
את ה' אלהיך בכל לבבך בשני ירך כי גם תיכר הרע יוכל להתברר
אך בפסולות שבו שהוא מוכרח להיותו רע עליו נאמר (תהילים ס"ח)
כהנדוף עשן מפני אש וגו' * והרי נתבאר כי האדם כלול מכל העולמות
וז"ש כי זה כל האדם וזהו סוד נעשה אדם בכלמנו כדמותינו * ח"ו
נעשה כלשון רבים כי כל העולמות נשתתפו בעשייתו ואז הוא כולל כל
אדם בכל העולמות כי כולן פריכם למעשיו * וזהו סוד ויכיהו בג'
לטובה ולשמרם במכות עשה ולא תעשה וכמ"ס כי לא המטיר ה' אלהים
על הארץ לסבת כי אדם אין לעבוד את האדמה וזהו סוד (ישעיה ג')
ואשים דברי בפיק לנטוען שמים וגו' כי האדם על ידי מעשיו מת
חיים לשמים ולאחר והרי הוא כאלו נטוען איסדן ונמצא כי עמי אתה
רו"ל שותף שלי אני בורא ואתה מקיים * ומעמה לא יקשה ב
ענין הנבואה כמ"ס רו"ל על ודבקו בו ובו תדבק כי הנביא מ
בסי"ת על ידי הנושכת הנבואה והשכע בתחמונים כמ"ס הרמז
המפורטי ז"ל ואין זה תימא כי הרי זה נתבאר כי אין שום און
עם אור הי"ם כמו אור נחלב הנשמות כי זהו סוד ואתם הדב
אלהיכם וגו' *

ולדבק

השע

ל'טו

עבש

ולמעלה • וכבר נתבאר היות שרשם לאין
מעלות מקום מחנכה כד יתגדל כח המשכת
יהי' שרש נשמתו במקום עליון ולא תקן ולא זכה בהמשיך אל כל השרשים
אשר משם ולמטה גם זה לא יוכל להמשיך שפע נבואתו אל כל פחותה
המדרגה אשר תיקון וזכה אליה ומשם כלכד ימשך שפע נבואתו וכו'
יתבאר לך כמה מדרגות יש בנביאים לאין קץ • ואל תחשוב כי טוין
שביארנו שאין נפש הנביא יוכלת מגופו א"כ מה תפיסה יש במחשבתו
בלתי ממשיית לעלות לפתוח השערים וכו' • וזה תבין במ"ס למעלה ט
הנפש כעין ענף ארוך מאד מתפשט מן השרש הדבוק באילן עד גוף
האדם ואותו הקו הנמשך תמיד בהיות האדם חשק לעלות אל שורשו
עולה אור מחשבתו הנקרא מושכל מן המשכיל שהיא הנפש המשכלת עד
השכל עצמו שהוא שורש עליון אשר לנפשו ומתדבקים ונעשין א' על ידי
המשכלה ענמה שהיא השפע הנמשך מן השכל אל הנפש המשכלת וזה
המושכל הוא האור והשפע עלמה היורד מן השכל אל נפש המשכלת וזה
השפע והאור הממשיי היא ענין הנקרא מחשבה והבן זה היטב כי לא
דבר רק היא שאל"כ בטלת כל ענייני כוונת התפלות והרהודי האדם
הטובים והרעים והרי נתבאר לך היצת הנבואה מוכרחת ויכולה להיות
בענין האדם התופש בידו בקפה ענף האילן בהיותו כפוף למטה ומנענע
בכח ואזי כל האילן כול' מתנוענע בהכרח • ואמנם לא יתנוענעו
העליונים במחשבת האדם תחתון וזלת בהיותו ראוי להמשיך האור העליון
עליהם ואז בשמחה זו גם הם ימשיכו מאותו האור עליו חבל אס אין בו
יכולת להמשיך עליהם אור עליון לא יחשיבוהו כלל ולא יתרכו להתקרב אליו
לעזרו ולהמשיך מחשבתו למעלה כי הכל היא ואין בה מועיל :

השער ו'

במדרגות הנבואה מה הענין הנבואה שבדורות
ראשונות ומה ענין השגת רוח הקדש שאפשר להשיג
גם בזמנינו זה והענין נבואת הנביאים כד היא
כי הנבא נתבאר למעלה איך ארבע עולמות הן הנקרא אבי"ע ולמטה
מכולם הוא העולם השפל הנחלק לארבע יסודות וכחות נפשותיהן היסודו'
ונחלקיו' כעין י"ס גם נתבאר כי בכל עולם יש אור פנימי הם הי"ס וחונה
להם אור מחנכ הנשמות וחונה לו אור מחנכ המלאכים וחונה לו אור
חשוק

חשוק
וכן מתחילת
בתוכו כן
שכל עולם
עד הגיע נפשו
עד ח"ס ומחשבתו
עלה עד יגיע למטה
שיעור חיות שרש
החיה סט נפש
או גם בחושים
היתה עולה אל
להתנבא בענין
הייחודים שה
ענין הנבואה
שומרי הפ
העולמות
בזכר
וכזכר
השערים
בפי ה
העליון
וחזרי
הוא
מדר
עפ
א

חלק ג שש

נמכו וגו' ודור אכוס ודור המבול ודור הפלגה כהמי הוה מסתדל
והקב"ה אעקר לון מעלמא דין ומעלמא דחיי ודא חייבו כי ביום חבל
חמכו מות תמות מות בעלמא דין ותמות בעלמא דחיי * וחובא ד
גרים חורבן ב"י מקדשא וגלות ישראל בין אומין דעלמא ואחקטינו מבייהו
דכל חד הוה מזבח ומקטר והוה כחמין חילין דלעילא וכד הוה נביא מים
לון מה כתיב בהון ולא שמעו לקול נביא וחזה * ובמה הוה מוסר
נביא * הוה אמר להון דיהון חורין בתיובתא וחי לאו ועבר את השמי
ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה * ואיכון הוה מזלזלין ב"י
והוה חמדין אכן אומיכן לחלין דמתנן על מטרם וכפיכן להון לבחתי
מוטרא * וקב"ה אחליף להון למתנן בשליחותיהו בניייהו * להון לבחתי
לון וחריב ב"י מקדשא בניייהו * וגלו ישראל בין אומין דעלמא
ודא חייבו חובא דחדס דגרס לי' חויא מיתה לי' ולא תתיה דפתי לון בהו
אילנא הה"ד כי יודע אלהים כו' ובגין דא מני הקב"ה לב"ג במה שהורס
התכוון אין לך עסק בנסתרות ע"כ :

השער ז

בהנהגת רוח הקודש בזמנינו זה אחר שהזכרנו
האדם בשער שקדם מכל דרכי ההשגה כג"ל
יתיאש האדם כי הנה בפסוק דבורה אשה כפחה
תנא רבי אלי' מעיד אני עלי שמים וארץ בין איש בין אשה בין כות
בין ישראל בין עבד ובין שפחה הכל לפי מעשיו רוח הקדש שורה עלי
והנה באזנינו שמענו ובעינינו ראינו יחידי סגולה השיגו למדרגת רוח
הקדש בזמנינו זה והי' מגידים עתידות ומהם בעלי חכמה לא
בדורות שקדמו אלינו וכדי שלא להרפות ידי הבאים אל הקדש להשתדל
אזכר איזה ענייני' ואפתח כמלא פי מחט סדקית וה' הטוב לא ימנע
טוב להולכים בתמים ותחלה נבאר כמה דברים בענייני ההשגה ובה
הח"א כתוב סדר ההנהגה בהם בעזרת השם * הנה הדרך המובחר שבה
הוה מה שכתבנו בשם תנא רבי אלי' ז"ל והיח הדרך שנהגו בה החסידים
הפרושי' והקדמונים והוה לשוב בתשובה ענומה מכל אשר קלקל
ישלי' נפשו בקיום ח"ע וככוונות תפלותיו בתכלי' ובעסק התורה
בזריות כשור לעול עד יותש כחו וכמיעוט תענוגים ואכילה
ובקימת חנות לילה או פחות מעט ובהרחקת כל המדות המגונות ובה

דלם

מכל האדם
תניד וחר כד יתבודד לעת
שינוי תמיד * ויזהר להיות
באהבתו יתברך בחסד גדול
האופנים שנאמר *
נפשו העליון כג"ל בשש
הוה סע"י עסקו בה
ד"ל כל העוסק בה
מתם אך בתנאי שיקיי
חליו המלאך הוא זה
הנקרא מגידים אלא
מעורב טוב ברע א
תגלה חליו אליהו ז"ל
גדולה מכולן והוא
הראשונים אם נו
שעשה חיזו מכות
חכמות וסודות ג
ה והיא הגר
קרובות
בין שאין האדם
ובקדושתו ווד
משא"כ בהי
וספלו' ויחודי
חינוכים מע
הג' והם לה
ונריבן קדו
הדרך הרא
ז"ל בפסוק
מכל